Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunta
StV@eduskunta.fi

Viite: Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunnan kirjallinen lausuntopyyntö 12.12.2022

Aluehallintoviraston lausunto hallituksen esityksestä laiksi sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta sekä eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta HE 299/2022

Aluehallintovirastolla tarkoitetaan tässä lausunnossa Etelä-Suomen, Itä-Suomen, Lapin, Lounais-Suomen, Länsi- ja Sisä-Suomen ja Pohjois-Suomen aluehallintovirastoja yhdessä. Lausunto on aluehallintovirastojen yhteinen.

1 Yleistä

Laki Sosiaali- ja terveydenhuollon valvonnasta (valvontalaki) on valvonnan yleislaki. Se muuttaisi nykyiset sosiaali- ja terveydenhuollon palveluntuottajien lupa- ja ilmoituskäsittelyt 1.1.2024 yhdenmuotoiseksi rekisteröinniksi. Rekisteröinti on keskeinen osa sosiaali- ja terveyspalvelujen ennakollista valvontaa. Aluehallintovirasto pitää uudistusta ja sen tavoitteita yleisesti kannatettavina.

Valvontalaki tuo sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottajien rekisteröintiin uusia vaatimuksia ja yhtenäistää rekisteröintikäsittelyä nykyisen vaativamman lupakäsittelyn suuntaan. Toisaalta HE:ssä ehdotetun uuden valtakunnallisen sosiaali- ja terveydenhuollon palveluntuottajien ja palveluyksikköjen rekisterin (Soteri) käyttöönottoon liittyy parhaimmillaan mahdollisuuksia prosessin tehostumiseen.

Hyvinvointialue valvoo vain hankkimiaan palveluja, ei kaikkia alueellaan tuotettavia palveluja. Osa palveluista on siis vain valvontaviranomaisten valvontavastuulla. Aiemmin kunnat valvoivat kaikkia alueellaan tuotettuja palveluja. Valvontaan aiheuttaa haasteita se, ettei valvontaviranomaisilla ole automaattisesti tietoa siitä, milloin kyse on puhtaasti yksityisistä palveluista ja milloin on kyse hyvinvointialueen järjestämisvastuuta toteuttavista palveluista.

Aluehallintoviraston rekisteröintien lukumäärästä merkittävimmän osan muodostavat terveydenhuollon itsenäisten ammatinharjoittajien rekisteröinnit, jotka ovat noin 75 % kaikista sosiaali- ja terveydenhuollon nykyisten lupien ja rekisteröintien määrästä. Uusi valvontalaki lisää erityisesti

tämän ryhmän rekisteröintien vaatimaa työmäärää liittyen yksityisten palveluntuottajien yleisten edellytysten (6 §) ja luotettavuuden (7 §) arviointiin. Julkisten palveluntuottajien rekisteröinti on täysin uutta toimintaa.

Se, että palveluntuottaja ei saa aloittaa toimintaansa tai muuttaa sitä ennen kuin on saanut päätöksen rekisteröinnistä tai sen muutoksesta, on iso muutos nykyisten ilmoituksenvaraisten sosiaalipalveluiden ja terveydenhuollon itsenäisten ammatinharjoittajien osalta, jotka tällä hetkellä voivat aloittaa toiminnan sen jälkeen, kun ovat tehneet ilmoituksen, riippumatta sen käsittelyajasta. Tämä aiheuttaa kovat paineet rekisteröinnin nopealle käsittelylle ja edellyttää nykyistä merkittävämpiä henkilöstöresursseja valvontaviranomaisissa ainakin alkuvaiheessa.

2 Luku 1 – yleiset säännökset

2.1 Määritelmät; yhteinen palveluyksikkö (4 § 1 mom 6 kohta)

Laissa on mainittu vain palveluyksikön käsite. Palveluyksiköllä tarkoitetaan toiminnallista ja hallinnollista kokonaisuutta, joka ei välttämättä sijaitse yhdessä fyysisessä osoitteessa. Valvontaviranomaisten on kuitenkin tärkeä tietää, missä fyysisessä osoitteessa palveluja tarjotaan. Soteri-rekisteriin ollaan tästä syystä rakentamassa palveluyksikölle alatasoksi palvelupistettä, joka vastaa nykyisiä terveydenhuollon toimipaikkoja/asemapaikkoja ja sosiaalihuollon toimintayksiköitä. **Tämä palvelupisteen käsite olisi hyvä saada sisällytettyä myös sote-valvontalakiin.**

3 Luku 2 – tuottajan ja toiminnan edellytykset

3.1 Palvelun laadulliset edellytykset ja vastuu palvelujen laadusta (10 §)

Valvontahavaintojen perusteella operatiivinen johto on merkityksellinen palveluyksikön palvelun laadun varmistamisessa. Valvontahuomioiden mukaan operatiivisen johdon toistuva vaihtuminen voi olla merkki yksikön laajemmista laatuongelmista ja tämän vuoksi valvontaviranomaisella tulisi olla tieto myös operatiivisen johdon vaihtumisesta. On asiakas- ja potilasturvallisuutta vaarantava tekijä, jos vastuuhenkilö on kaukana operatiivisesta johtamisesta. Aluehallintovirasto katsoo, että operatiivinen johto olisi valvonnan kannalta tarpeellinen tieto, joka tulisi palveluntuottajan ilmoittaa toiminnan rekisteröinnin yhteydessä (16 §).

4 Luku 3 – tuottajien ja yksikköjen rekisteröinti

4.1 Yleistä 3 ja 4 luvuista

Lakiluonnoksen mukaan palveluyksikön rekisteröintiä koskeva ilmoitus tehdään jatkossa joko Valviralle tai aluehallintovirastolle, joka ns. ensiasteena arvioi toimintaedellytysten toteutumista ja tekee rekisteröinnin. Aiemmin ns. ilmoituksenvaraisia asioita koskevat ilmoitukset on tehty kunnalle, jolloin kunta on arvioinut toimintaedellytysten toteutumista ja antanut asiassa lausunnon rekisteröivälle viranomaiselle. Luvanvaraisissa asioissa on myös aina saatu lausunto sijaintikunnalta. Nykyisten ilmoituksenvaraisten sosiaalipalvelujen selvittelyn alkuvaihe siirtyy käytännössä kunnalta aluehallintovirastolle eli aluehallintoviraston hallinnollinen työ lisääntyy.

4.2 Rekisteriin tallennettavat tiedot ja niiden poistaminen 12 §

Aluehallintovirasto pitää tärkeänä, että Soteri-rekisteriin kirjataan tieto siitä, mille palvelun järjestäjille palveluntuottaja tuottaa palvelua, jotta valvontaviranomainen voi toimia 34 §:n yhteistyövelvoitteen mukaisesti. (Jos valvontaviranomainen saa valvontatoiminnassaan tiedon 2 momentissa tarkoitetuista epäkohdista tai puutteista palveluntuottajan tai tämän alihankkijan toiminnassa, valvontaviranomaisen on vastaavasti ilmoitettava asiasta välittömästi niille palvelunjärjestäjille, joille palveluntuottaja tuottaa palveluja.)

4.3 Toimivaltainen viranomainen (15 §)

15 § 3 mom: Epäselväksi jää, millä perustellaan se, että palveluntuottaja antaa rekisteröintiä varten tiedot Valviralle sähköisesti, mutta vain yhden aluehallintoviraston toimialueella palveluja antava palveluntuottaja voi antaa tiedot kirjallisesti myös muutoin kuin sähköisessä muodossa suoraan aluehallintovirastolle. Yhdenvertaisuuden vuoksi menettelyjen tulee olla yhteneviä Valvirassa ja aluehallintovirastossa. **Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan olisi perusteltua, että tiedot tulisi antaa aina myös aluehallintovirastolle sähköisesti.**

4.4 Rekisteröintiä varten annettavat tiedot (16 §)

Rekisteröintiä varten annettavat tiedot perustuvat osin luottamukseen palveluntuottajan dokumenttien laatuun. Aluehallintoviraston kokemuksen mukaan esimerkiksi omavalvonta- ja lääkehoitosuunnitelmien laatu on vaatinut merkittävää valvontaviranomaisen ohjausta ja dokumenttien laatu on hyvin vaihteleva. Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan luottamukseen perustuva rekisteröinti ei edistä asiakas- ja potilasturvallista palvelua parhaimmalla mahdollisella tavalla.

Pelastusviranomaisen päätösasiakirjasta (16 § 2 momentti 11 kohta) ei puhuta lainkohdissa, joihin HE viittaa (pelastuslaki ja VN:n asetus). Nykyisellään on riittänyt pelastusviranomaisen tarkastuspöytäkirja tai muu vastaava dokumentti. Epäselväksi jää **onko tässä vaaditun päätösasiakirjan laatiminen pelastuslaitokselle uusi tehtävä**.

16 § 2 mom. 5-kohta: kohdassa edellytetään ilmoittamaan **palvelutoimintaan osallistuvan** palveluntuottajan oman henkilöstön, työvoiman vuokrauksena ja alihankintana hankitun henkilöstön määrä ja koulutus eri palveluissa. Aluehallintoviraston näkemyksen mukaan olisi tärkeää edellyttää laissa, että myös **tukipalveluhenkilöstön sekä välilliseen asiakastyöhön osallistuvan** henkilöstön määrä tulee palveluntuottajan ilmoittaa ja myös Soteri -rekisteriin nämä tulee merkitä. Tämä on erittäin tärkeää mm. ympärivuorokautisen vanhusten palveluasumisen rekisteröinnin ja valvonnan kannalta.

16 § 2 mom. 7-kohta: rikosrekisteriotteen tarkistaminen linkittyy sitä koskevaan lakiin, jonka 4 §:n velvollisuus näyttää rikosrekisteriote valvontaviranomaiselle kohdistuu nimenomaan yksityiseen palveluntuottajaan. Lakiehdotuksen 28 §:ssä säädettäisiin palveluntuottajalle velvollisuus tarkistaa iäkkäiden ja vammaisten henkilöiden palveluissa työ- ja virkasuhteisten rekisteriotteet. Näiltä osin ei kuitenkaan ole esitetty säännöstä siitä, että palveluntuottajalla olisi velvollisuus toimittaa muun kuin työ- tai virkasuhteisen henkilön rikosrekisteriote valvontaviranomaiselle. **Rekisteriviranomaiselle esitettäisiin siis edelleen vain lasten kanssa työskentelevien yksityisten rekisteriotteet siltä osin kuin eivät ole työsuhteessa?** Onko tämä tarkoituksellista vai pitäisikö lainsäädäntöä muuttaa siten, että velvollisuus kattaisi kaikki edellä mainitut?

16 § 2 mom 14-kohta (potilasasiamies): Onko huomioitu hallituksen esitys laista potilasasiavastaavista ja sosiaaliasiavastaavista (HE 300/2022)?

5 Luku 4 – omavalvonta

5.1 Palvelunjärjestäjän ohjaus- ja valvontavelvollisuus (24 §)

HE:een tulisi tarkentaa hyvinvointialueen/hyvinvointialueiden roolia ja vastuuta ympärivuorokautisten ostopalvelutuottajien valvonnassa tilanteissa, kun useampi hyvinvointialue ostaa palveluita samalta palvelujen tuottajalta. Tarkennustarve koskee ensisijassa sosiaalihuollon ympärivuorokautisia toimintayksiköitä (jatkossa palveluyksiköitä), joissa tuotetaan useamman hyvinvointialueen järjestämisvastuulle kuuluvia sosiaalipalveluita, kuten ympärivuorokautista palveluasumista ja lastensuojelun sijaishuoltoa. Palveluyksikkö sijaitsee jonkin hyvinvointialueen

alueella, sijoittajahyvinvointialueita voi olla useita ja sijainnin mukainen hyvinvointialue ei välttämättä osta palvelujen tuottajan kyseisestä yksiköstä palveluita. Esimerkiksi sijainnin mukainen hyvinvointialue ei ole sijoittanut lapsia kyseiseen sijaishuoltoyksikköön tai vanhuksia ympärivuorokautisen palveluasumisen yksikköön. Sijoittajahyvinvointialueet ovat velvollisia niin järjestämisvastuunsa kuin muun substanssilainsäädännön (esimerkiksi lastensuojelulaki) nojalla tekemään asiakaskohtaista valvontaa ja huolehtimaan, että asiakkaat saavat heille sopimuksessa määritellyt ja lainsäädännön mukaiset palvelut.

Aluehallintoviraston viranomaisvalvonnan kokemuksen perusteella ympärivuorokautisten palveluasumisen yksikköjen ohjausta ja valvontaa edellyttävät tilanteet ovat useimmiten laajasti yksikön toimintaa koskevia ja voivat liittyä samanaikaisesti esimerkiksi johtamiseen, henkilöstömitoitukseen ja -rakenteeseen, lääkehoitoon ja rajoitustoimenpiteiden toteuttamiseen. Voimassa olevassa yksityisistä sosiaalipalveluista annetuissa laissa tämä valvontavelvoite kuuluu toimintayksikön sijaintikunnalle, nykyisellään sijaintihyvinvointialueelle.

Aluehallintovirasto katsoo, että jos useampi hyvinvointialue on sijoittanut yksikköön asiakkaita, niin hyvinvointialueiden tulee tehdä yhteistyötä valvonnassa ja huolehtia siitä, että valvonnassa otetaan huomioon myös yksikön toiminnan kokonaisuus. Aluehallintovirasto katsoo, että asiasta tulee säätää esimerkiksi 24 §:ssä.

5.2 Palveluntuottajan ja henkilökunnan ilmoitusvelvollisuus (29 §)

Pykälän 4 momentin mukaan ilmoituksen tehneen henkilön on ilmoitettava asiasta salassapitosäännösten estämättä valvontaviranomaiselle, jos epäkohtaa tai ilmeisen epäkohdan uhkaa taikka muuta lainvastaisuutta ei korjata viivytyksettä. Tämä tarkoittaisi sitä, että organisaation heikoimmassakin asemassa olevalle työntekijälle, kuten määräaikaiselle hoiva-avustajalle tai sijaiselle, tulisi velvollisuus valvoa oman työnantajansa toimintaa. **Aluehallintovirasto katsoo, ettei alkuperäisen ilmoituksen tehneelle työntekijälle tulisi esitetyllä tavalla säätää velvollisuutta tehdä ilmoitus valvontaviranomaiselle.** Aluehallintovirasto toteaa, ettei työntekijä välttämättä tiedä, miten asiaa on palveluntuottajan tai palvelunjärjestäjän organisaatiossa käsitelty tai mihin toimenpiteisiin hänen ilmoituksensa on johtanut.

Valvontalain säännös tarkoittaisi todennäköisesti myös vastaavaa epäkohtailmoitusten laajamittaista tulvaa suoraan toimintayksiköistä valvontaviranomaiselle kuin mitä tapahtui kevään ja kesän 2022 aikana Tehyn ja Superin kampanjoiden aikana. Kokemus on myös osoittanut, että yksittäisellä työntekijällä voi olla hyvin erilainen käsitys toiminnan lainmukaisuudesta

tai sen vastaisuudesta tai siitä, milloin kyse on tosiasiallisesti sellaisesta uhasta tai lainvastaisuudesta, joka on korjattava tai poistettava.

Toisaalta ilmoitusvelvollisuus valvontaviranomaiselle on ristiriidassa sen sote-järjestämislaissa hyvinvointialueelle säädetyn velvollisuuden kanssa, jonka mukaan hyvinvointialueen on valvottava palvelutuotantoa ja toisaalta huolehdittava omavalvonnassa oman toimintansa asianmukaisuudesta. **Aluehallintovirasto katsoo, että asia tulee ensisijaisesti pyrkiä ratkaisemaan palveluntuottajan ja/tai palvelunjärjestään organisaatiossa. Mikäli riittäviä korjaustoimia ei niissä tehdä, tulisi velvollisuus tehdä ilmoitus valvontaviranomaiselle osoittaa palveluntuottajan tai palvelunjärjestäjän edustajalle, ei alkuperäisen ilmoituksen tehneelle työntekijällä.**

Valvontalain voimaantulon yhteydessä kumottavassa sosiaalihuoltolain (1301/2014) omavalvontaa ja ilmoitusvelvollisuutta koskevassa 49 §:ssä ilmoitusvelvollisuus valvontaviranomaiselle on säädetty alkuperäisen ilmoituksen vastaanottaneelle henkilölle, joka on toiminnasta vastaava henkilö. Ei liene tarkoituksenmukaista ulottaa ilmoitusvelvollisuutta yksittäiselle työntekijälle, kuten esityksessä nyt esitetään.

Aluehallintovirasto toteaa lisäksi, että esitetyssä 29 §:n 5 momentissa säädetään ilmoituksen tehneeseen henkilöön kohdistuvasta vastatoimien kiellosta. **Aluehallintovirasto esittää, että 29 §:ään lisätään vielä täsmentävä säännös siitä, että vastatoimien kiellon noudattamisen valvonta kuuluu aluehallintoviraston työsuojelun vastuualueelle osana työsuojelullista valvontaa.**

6 Luku 5 – viranomaisvalvonta

6.1 Viranomaisten välinen yhteistyö (34 §)

Hallituksen esityksessä ja pykäläehdotuksissa ei ole todettu hyvinvointialueiden välisestä tiedonvaihdosta. Ehdotuksen 34 §:n 4 momentin mukaan palvelunjärjestäjän ja valvontaviranomaisen olisi lähetettävä toisilleen tiedoksi laatimansa tarkastuskertomukset. Aluehallintovirasto katsoo, että **kun useat palvelujen järjestäjät ovat sijoittaneet yksikköön asiakkaita, niin palvelujen järjestäjien tulisi lähettää myös toisilleen laatimansa tarkastuskertomukset**. Aluehallintovirasto katsoo, että tämä on erityisesti tarpeen tilanteissa, joissa hyvinvointialue ohjaa ja valvoo yksityisen palvelujen tuottajan yksikköä, havaitsee puutteita toiminnassa ja useampi hyvinvointialue on sijoittanut yksikköön asiakkaita. Tämä tietojen vaihto liittyy olennaisesti myös hyvinvointialueiden yhteistyötarpeeseen

valvonnassa. Aluehallintovirasto katsoo, että asiasta tulee säätää esimerkiksi 34 §:ssä tai 24 §:ssä.

6.2 Määräykset ja pakkokeinot (39 §)

39 §: Pykälässä säädetään toiminnan välittömästä keskeyttämisestä tai kieltämisestä. Lakiesityksessä ei tuoda esille, miten ja millä edellytyksillä keskeyttäminen tai kielto lopetetaan tai miten ja millä ehdoin toimintaa voidaan keskeytyksen tai kiellon jälkeen jatkaa.

7 Luku 6 – muutoksenhaku

Avilla ei lausuttavaa.

8 Luku 7 – erinäiset säännökset

8.1 Tietojen luovuttaminen viranomaisille (47 §)

47 §:n 1 momentissa, joka koskee tietojen luovuttamista viranomaisille, ei erikseen mainita OTKES:ia. Sisältyykö se em. momentin 8 kohdan tarkoittamiin viranomaisiin?

8.2 Luvaton sosiaalihuollon ammattitoimen harjoittaminen (50 §)

Ensisijaisesti luvaton sosiaalihuollon ammattitoimen harjoittaminen tulee sanktioida täysin samalla tavalla kuin terveydenhuollossa, eli kriminalisoida. Asia tulee vasta toissijaisesti sanktioida valvontalain perusteella.

Aluehallintovirasto katsoo, että sosiaali- ja terveydenhuollon ammattihenkilöitä ja sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen valvontaa koskevien lakien tulee olla yhteneviä myös rikoslainsäädännöllisesti. Luvattomasta sosiaalihuollon ammattitoimen harjoittamisesta tulee säätää täysin vastaavasti kuin terveydenhuollon luvattoman ammattitoimen harjoittamisesta. Rangaistavaa tulisi olla ilman laillista oikeutta sosiaalihuollon ammattihenkilönä toimiminen sekä se, että yksityisiä sosiaalipalveluja tuottava toimintayksikkö toimii ilman lupaa (jatkossa rekisteröintiä).

Aluehallintovirasto toteaa, että siten hallituksen esityksen perusteluissa on esitetty asiakas- ja potilasturvallisuuden näkökulmasta painavat ja keskeiset perusteet 50 §:n mukaisille rangaistussäädöksille. Rangaistussäännökset tulee huomioida myös rikoslaissa, sosiaalihuollon ammattihenkilölaissa sekä muissa mahdollisissa liitännäislaeissa. Lisäksi myös sosiaalihuollon ammattihenkilön sijaisena toimimisesta tulee säätää samoin kuin terveydenhuollossa.

9 Luku 8 – voimaantulo

9.1 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset (52 §)

Aluehallintovirasto toteaa, että HE:een ja pykäliin (erityisesti 52 §) tulee tarkentaa, että tulevatko valtion koulukodit rekisteröitäviksi ja koskeeko niitä jokin siirtymäaika, koska niitä ei ole mainittu siirtymäsäännöksissä.

9.2 Aikaisemman luvan ja tehdyn ilmoituksen rekisteröinti (55 §)

HE:n mukaan valvontaviranomainen muuttaa viran puolesta ja maksutta toimialueellaan ennen lain voimaantuloa palveluntuottajalle myönnetyt luvat ja tehdyt rekisteröinnit uuden lain mukaisiksi palveluntuottajan ja palveluyksikköjen rekisteröinneiksi kolmen vuoden kuluessa lain voimaantulosta. HE:n rajauksen mukaan tämä tehdään niiden tietojen mukaisesti, joita valvontaviranomaisella on tuottajasta ja sen toiminnasta on vanhojen päätösten nojalla. Muuntamistyössä ei siten erikseen tutkittaisi palveluntuottajaa tai palveluyksikköä koskevien edellytysten täyttymistä tai tietojen kattavuutta, vaan kyse olisi rekisterinteknisestä muutostyöstä.

Kun automaattisesti rekisteröidään vanhojen tietojen perusteella, tulee riski esimerkiksi sen suhteen, kuka on aiemman lain mukaiseksi vastaavaksi johtajaksi hyväksytty (etenkin suurten toimijoiden kohdalla). Uuden lain mukainen vastuuhenkilön (10 §) määritelmä on osin erilainen kuin vanhan lain mukainen vastaavan johtajan toimenkuva. Uuden lain mukaisen vastuuhenkilön on HE:n mukaan tosiasiasiassa kyettävä johtamaan ja valvomaan, että tämän lain mukaiset edellytykset palvelutoiminnassa täyttyvät, ja toisaalta on tarkoitus erottaa operatiivisen toiminnan johtaminen vastuuhenkilön velvoitteista. Vastuuhenkilöitä voidaan jatkossa määritellä myös useampia. Tämän osalta tulee etenkin suurten toimijoiden vastuuhenkilöasiat mahdollisesti uudistettaviksi (esimerkiksi suuret lääkärikeskukset, joissa vastaava johtaja on nyt vastannut kymmenistä yksiköistä eikä ole juuri arjen työssä tai resursseista vastaamisessa ollut mukana). Epäselväksi jää, mikä on valvontaviranomaisen laillinen asema asettaa/nimetä henkilö uuden toimenkuvan mukaiseen tehtävään rekisterivaihdon yhteydessä ilman, että hän on juuri siihen tehtävään suostunut, kun vastuu tehtävässä on erilainen.

Johtaja Ulla Ahonen

Ylitarkastaja Taija Liukkonen

Lausunto on allekirjoitettu viimeiseltä sivulta ilmenevällä tavalla.

Lausunnon valmisteluun ovat osallistuneet virastonsa näkemysten koostamisen koordinaattoreina:

- Mikko Floréen, päällikkö, sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottajien palvelut, ESAVI
- Pasi Hirvikoski, aluehallintoylilääkäri, PSAVI
- Saana-Kaisa Ylitalo, ylitarkastaja, LAAVI
- Pia Leikasto, johtava lakimies, LSAVI
- Milja Markkanen, ylitarkastaja, LSSAVI
- Taija Liukkonen, ylitarkastaja, ISAVI

Jakelu Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunta

Tiedoksi STM / Jaska Siikavirta ja Riitta-Maija Jouttimäki

Itä-Suomen aluehallintovirasto
Postiosoite: PL 2, 13035 AVI
Puhelinvaihde: 0295 016 000
kirjaamo.ita@avi.fi | www.avi.fi

Tämä asiakirja ISAVI/11040/2022 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument ISAVI/11040/2022 har godkänts elektroniskt

Ratkaisija Ahonen Ulla 11.01.2023 10:10

Esittelijä Liukkonen Taija 11.01.2023 10:10